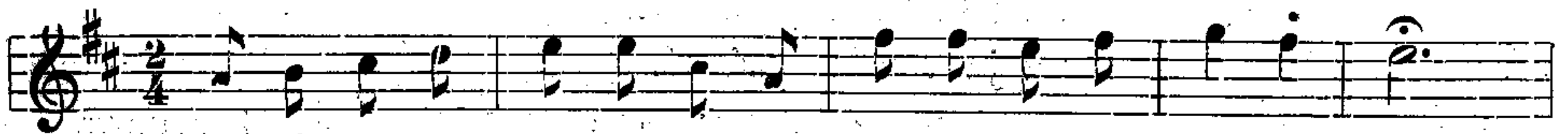

Z Březové.

I - šlo děv - ča ke zdá - va - ní, švar - ný šo - haj v o - kně stál,

pře - ža - lost - ně za - plá - kał, na svú mamku za - vo - lał.

Išlo děvča ke zdávaní,
švarný šohaj v okně stál,
prežalostně zaplákał,
na svú mamku zavołał.

Podťe sa vy, moja mamko,
podťe sa vy podívať,
jak mňa nemá srdco boľeť,
keď ju vidím z iným stáť.

Pošlite mi pro maliéra,
něch mi ju vymaľuje,
něch mi moje srdenko,
něch mi krv nēzaleje.

Maliér nēchcel prijíti,
šohaj moseł umríti,
od velikéj, tuhéj lásky
moseł ze sveta íti.

A keď boľo po pohrebě,
vzała žbány na vodu.
a keď vody nabrała
išla ku milého hrobu.

Mój šohájku premlený,
prečo ty tak tuho spíš?
ani mňa nēpoľutuješ,
ani mňa nēpotěšíš.

Chod' ty preč od hrobu mého,
poslúchaj muža svého,
a já tu musím ležať
do dňa Páně súdného.

Z Uherské strany.

Čo som ty já u - ro - bi - la, keď sa ty na mna hneváš,
šet - ci ľu - dé mi ho - vo - rá, že ma ty len tak necháš,

to sa mô - že ľah - ko stat, bu - de te - be srd - co bo - ľet
že ma mô - žeš tak ne - chat,

keď já budem z i - ným stáť.